

אחרי הודעות עקשניות הוטעה גם העולם הזה ופירסם כאילו **לני פאר** קיבל את תפקיד מנחה התוכנית סיבה למסיבה. פאר היתנה את שובו לתוכנית בכמה תנאים. התנאים לא התקבלו ופאר לא שב לכיסא המנחה.

כִּינְתָיִם נפגש השבוע **אֶהְרֹן** ("אהר'לה") **גולדפינגר**, מפיק התוכנית, עם **ריבקה מיכאלי**, ואולי ממנה תצא מנחה.

שמועה עקשנית במיסדרונות הרשות אומרת שאחד התנאים, שעליהם לא היה מוכן מני פאר לוותר, היה שגולדפינגר לא ישתתף בתוכנית. בעבר היו מריבות טוערות בין פאר לגולדפינגר, ועל רקע זה עוב פאר פעם אחת את התוכנית. אין הוא מוכן שסצינות כאלה יחזרו.

האם צמח יצמח

אחרי שהסתיים הקרב על משרת מנהל חטיבת-החדשות, וכיום החמישי שעבר היארכה כהונתו של **יאיר שטרן**, מנהל החטיבה הקודם, כוללים ראשי הטלוויזיה וראשי רשות השידור להתפנות ולחפש את בעל התפקיד הבכיר ביותר, מנהל חטיבת-התוכניות.

בעת המאבק המייגע על תפקיד מנהל הטלוויזיה (שהסתיים במינויו של **יאיר אלוני** לשנה), הועלתה הצעה לפצל את משרת המנהל לשניים, כשראש חטיבת התוכניות הוא גם סגן המנהל. או הוצע לתפקיד **יוסי צמח**, כימאי ותיק ומנוסה בטלוויזיה.

מכיוון שמישרת מנהל-הטלוויזיה אוישה, היו רבים בטלוויזיה בטוחים שיוסי צמח יקבל את משרת מנהל חטיבת-התוכניות. המיכרו נפתח לפני כמה שבועות וצמח לא ניגש אליו. משום מה לא פנו אליו הבכירים.

מי שאנשו למיכרו לא כל כך מוצאים-חן בעיני האנשים שאמורים להחליט, וכרגע מסתמן פיתרון לפיו ימונה צמח למישרת הרמה, למרות המיכרו. כינתיים יש המתנגדים לשידור זה טוענים, שזוערת-המיכרוים צריכה לבחור איש מבין המועמרים הרישמיים.

מאחורי המיקרופון

הרדיו מתרוקן

צחי נגה, כתב מחלקת-החדשות של קול-ישראל בתל-אביב לענייני צרכנות, תחבורה, כלכלה וספורט, יצטרף בעוד חודש וחצי לרשימה ארוכה של כתבים שעזבו בשנה האחרונה את הרדיו.

נגה, העובד כבר ארבע שנים לפי חוזה מיוחד (ועבר שנתיים קודם על בסיס ש"ת פריילאנס), קיבל באחד הימים מסמים לבדיקה רפואית. זהו השלב האחרון לפני קבלת הקביעות. לפי הסכם בין ההנהלה לוועד-העיתונאים, כל עובד מעל שלוש שנים מקבל קביעות, או שעבודתו מופסקת.

באופן מפתיע קיבל נגה כמה ימים אחר-כך מיכתב, ובו הודיעה לו הנהלת-הרדיו כי חוזה

מנהל חדש מרגלית פחד מפני חשבונות אישיים

העבודה שלו מסתיים בסוף חודש מרס, והוא לא יוארך. נגה אישר את העובדות אך סירב להגיב ברדיו טענו כי החוזה עימו הופסק משום שלא השלים את תעודת-הבגרות שלו.

הוא רק אחד מרשימה ארוכה של כתבים ועורכים שעזבו את הרדיו לטובת עבודה בחוץ: **מיכה פרידמן** עבר לגליץ, **גירדען רותם** עבר לנמק הבינלאומי, **בני רוב** לעסקים פרטיים, **גד סוקניק**, שליח הסוכנות בלונדון,

אני מאשימה!

חוזה ולן, אשתו של כימאי-הטלוויזיה הלימודית **דני ולן**, יוצאת במאבק ציבורי נגד הטלוויזיה הלימודית ושיטותיה. חוזה מדברת בשם עצמה, מכיוון שעל דני, בעלה, אסרו לדבר. בסיגנון של "אני מאשים" היא מגוללת סיפור שהתחיל לפני כמה חודשים בטלוויזיה הלימודית, ובעיקבותיו הודח בעלה מבימוי סידרת תוכניות-יוקרה של הטלוויזיה. הנקראת שירים שאוהבים: הוציאו מידיו של דני, בעלי, את הסידרה בדרכי מירמה והנאה. הוא הוחלף בצורה המזכירה דברים הנעשים במישטרים טוטליטאריים! היא אומרת בכעס.

הדברים התחילו בקיץ שעבר, כשבטלוויזיה החליטו להכין סידרה עם מיספר זמרים מן השורה הראשונה. לכל זמר הוקדשה תוכנית של 50 דקות בסיגנון אוני. ברשימה הראשונה היו שלמה ארצי, יהודית רביץ, אריק איינשטיין, הברירה הטיבעית ועוד.

ארצי נבחר להיות הזמר הכותב, ולן נבחר להיות הבימאי. דני ולן עובד בטלוויזיה הלימודית ככימאי מזה 13 שנה. במהלך בייס יותר מ-500 תוכניות שונות, רובן תוכניות-שידור, במשך שש שנים בייס את התוכנית הפופולארית ביותר בטלוויזיה הלימודית (ואחת הפופולאריות ביותר שקיימות בכלל על המידע) - **זו זה**. בשלב מסוים החליט שנמאס לו מהתוכנית והוא ביקש להשתחרר ממנה. בקשתו לא מצאה חן בעיני הממונים עליו, והוא התבקש להישאר בתוכנית.

כינתיים התחיל לעבוד ביחד עם צוות - המפיקה **אווה בודנר** והעורכת **תמר לוטן** - על התוכנית עם הזמר שלמה ארצי. במהלך ההפקה התעוררו חילוקי-דעות קשים בין ארצי לבין דני על דרך הבימוי. אחרי ויכוחים מרים ומריבות, הסתיימה ההפקה והתוכנית צולמה. למחרת ההקלטה יצא דני לחופשת קיץ, בלי לראות את החומר המצולם.

באותו יום, ממשיכה חוזה ומגוללת את הסיפור. התקשרה אליו **ליצה גונן**, הבימאית הראשית של הטלוויזיה הלימודית והודיעה לו שבתוכנית הבאה, על יהודית רביץ, עומדים להחליף אותה בכימאי אחר. דני כבר התחיל בשלב ההוא לעבוד עם רביץ על התוכנית. בלימודית טענו שהיו לו קשיי קומוניקציה עם ארצי, ואם יהיו בעיות כאלה גם בעתיד הוא יוציא שם רע למוסד.

דני רץ לטלוויזיה בחופשה שלו וערך את התוכנית עם ארצי. המנכ"ל, **יעקב לורבר** - **בזים**, סירב להסתכל בה, בשלב הזה כונס פורום הבימאים של הטלוויזיה.

בהחלטות הבימאים נאמר, בין השאר: "מכיוון שדרך ההחלטה על החלפת הבימאי נראית לנו חריגה ולקויה, אנחנו מביעים תמיכה מלאה לדרישת דני ולן לדיון יסודי עם ההנהלה וצפייה בתוכנית עם ארצי, בצירוף עוד שני בימאים בכירים וויתקים בטלוויזיה הלימודית.

אנחנו תומכים בדרשה להמשיך את הסידרה שירים שאוהבים רק לאחר הבידור המלא של מהלך ההפקה של התוכנית (שלמה ארצי), ופונים אל כל הבימאים לא

משה ריינפלד, עורך בהארץ, **צבי לידר**, שליח סוכנות, **יוסי קרין**, שליח סוכנות, **אבנר תבורי**, עבר לדבר, **מיכאל הולר**, דובר של שר-העבודה והרווחה, **רמי יצהר** ו**ורם אלפר**, שעברו לתחנת-רדיו פרטית רדיו-סיטי. חוץ מהולר לא נמצא איש מאלה ברשימת המפוטרים, שהתפרסמה לפני כמה חודשים.

במערכת-החדשות בתל-אביב קיבלו את הידיעה על פיטוריו של נגה בתדהמה רבה. הוא נחשב ככתב טוב ומסקר כמה תחומים, הוא מלא מרץ, ומקדיש שעות רבות לעבודה ברדיו.

בגלל מחסור חמור בכתבים במחלקת-החדשות קיבלו בחודשים האחרונים עשרה סטנאים הסבה לתפקידי שדרים, והם ממלאים תפקידים שונים, שנותרו בלתי-מאויישים.

מנהל חדש למערכת

פרובלמית

רדיו מרגלית, עורך ומגיש תוכנית-

כימאי ולן (משמאל) עם שלמה בריאבא, זה קורה כל יום...

התוכנית עם יהודית רביץ הוקלטה, אחרי שאת הבימוי קיבל כימאי אחר, למרות החלטת פורום הבימאים, והיא שודרה בערב ראש-השנה. התוכנית עם אריק איינשטיין נמסרה גם היא לבימאי אחר, הוקלטה במשך ארבעה ימים ועדיין לא שודרה.

בידי דני ולן עשרות מיכתבי הוקרה והצטיינות שקיבל במהלך שנות עבודתו ככימאי בטלוויזיה הלימודית. לחוזה, אשתו, אין ספק שזהו מישפט לינץ' שעושים לבעלה ללא כל סיבה הגיונית מיקצועית הנראית לעין.

תגובת הטלוויזיה הלימודית היתה: זה דבר מאוד שכוח, מקובל ומיקצועי, שאם אחרי תקופת עבודה כימאי נמצא לא מתאים, הוא עובר לעבוד בדברים אחרים. פורום-בימאים אומנם קיים, אך ההחלטה הסופית היא בידי הנהלת הטלוויזיה. הלכו לקראת ולן בצורה שלא תתואר, ולא רוצים להכניש את שמו בעיתונות. הוא קיבל לביים סידרה מתוך מטרה שיעליו, הוא לא הצליח ולקחו ממנו את הסידרה ונתנו אותה לבימאי אחר. זה קורה כל יום."

כינתיים מוכנות במחסן הטלוויזיה, כך אמרה הדוברת, שלוש תוכניות - עם שלמה ארצי, עם אריק איינשטיין ועם הברירה הטיבעית.

להסכים לביים את התוכנית הקרובה (יהודית רביץ) עד לאחר הבירור."

העתיקים מהחלטת הפורום הועברו לידי המנכ"ל, עורכת התוכנית, הבימאית הראשית וכל כימאי הטלוויזיה הלימודית.

שבועיים אחר-כך כונס פורום נוסף לדיון בהפקה עם שלמה ארצי, לפי פרוטוקול הישיבה, נמתחה ביקורת חמורה על התנהגותו של ארצי. בין השאר: הזמר דרש דרישות קיצוניות כגון: לכבות את האור על הקהל כאשר ידע מראש שיש קהל...

בפגישות התיכנון והתיאום עם הבימאי הודיע הזמר שאם, משהו לא ימצא חן בעיניו, הוא יקום ויעזוב. לא העביר לבקשת הבימאי הקלטה על קסטה של גירסות השירים החיים שלו. במהלך ההפקה ביקש בקשות קיצוניות... יחס מזלזל כלפי הבימאי - היפנה את גבו למצלמה והפסיק את החזרות כאשר משהו לא מצא חן בעיניו... יצא להפסקות עישון על דעת עצמו ללא בקשת רשות מהבימאי... התנהגות עויינת ובלתי מנומסת על-ידי נתינת הוראות לצלמים ולתאורנים..."

ועוד נכתב במיטמך: "לפי דיווח הבימאי, דרישות האמן היו גבוהות מהרגיל, דרישות שהאולפן שלנו והציוד לא תמיד מסוגל להיענות להן."

התוכנית עם שלמה ארצי נגנזה, כינתיים.

הראיונות הטור השבועי והעורך הראשי של כל ציבועי הרשת, עומד להתמנות כראש מערכת החדשות בתל-אביב, הנחשבת כבן החורג של מחלקת-החדשות של קול-ישראל וכמערכת פרובלמית.

מרגלית חליף את **שרה פרנקל**, שישבה בתפקיד זה לאחרונה, המפנה אותו לטובת משרה אחרת מחוץ לרדיו.

חלק מן הכתבים והעורכים במערכת תל-אביב חוששים מן המינוי של מרגלית. הם פוחדים שהוא יערוך עימם חשבונות אישיים, בעיקר בגלל קירבתו וידידותו של מרגלית ל**ג'רדען רייס**, מנהל-הרדיו.

כינתיים לא ברור מי יחליף את מרגלית בטור השבועי, שאותו קיבל בירושה מלביארי, שהגיש אותו עד שמונה כמנהל-הרדיו. לא ברור גם מי יחליף אותו בכל ציבועי הרשת.

סרטים ברדיו

סקירה דוקומנטרית על הסרט הערבי תשורר

ביום השישי ב-17.00 בגליץ-ה'ל. **גיא קביונקי** (שפירוש שמו הוא מידה קטנה, אך משוכח) שהוא בעצמו חובב הסרט הערבי של היום השישי בערב, ערך תחקיר מעמיק על תעשיית הסרטים המצרית, שהיא אחת מחמש התעשיות הגדולות בעולם. לפי סקרים שנערכו בהומנת הטלוויזיה, 63 אחוז מהצופים היהודיים ו-81 אחוז מהערבים בישראל צופים בסרט הערבי השבועי.

קביונקי מצא, שבשנים האחרונות ירדה תפירת הקולנוע המצרי בגלל הטלוויזיה וטכניקת הווידאו, וגם בגלל החזרה בתשובה. לכן לא נאה לאנשים, ובעיקר לנשים, ללכת לקולנוע במצריים. לארץ זו כמעט שאין מגיעים סרטים מבחוץ. כיום עושים בעיקר הפקות ערביות של סדרות פופולאריות (רוגמת דאלאס האמריקאית).

המישור נקרא, "אנא באחיבאך, יא לילה" ("אני אוהב אותך, לילה"), משום שלתישעים אחוז מהגיבורות בסרטים אלה קוראים לילה).

ענת סרגוסמי